

МИХАЙЛІВСЬКА ЦЕРКВА СЕЛА ВИЧІВКА ВІДЗНАЧАЄ СВОЄ 180-РІЧЧЯ

Подія, що зібрала православний люд 12 лютого - у день пам'яті вселенських учителів та святи-телів Василя Великого, Григорія Богослова та Іоанна Златоустого – до Свято-Михайлівського храму села Вичівка, однозначно буде віднесена до тих подій і дат, які іменуються вікопомними. За участі керуючого Сарненсько-Поліською єпархією митрополита Анатолія, у співслужінні благочинного Зарічненського благочиння протоієрея Миколи Полюховича, настоятеля храму отця Богдана та духовенства району, була звершена Божественна Літургія до 180-річчя з дня забудови церкви Архістратига Михаїла.

Майже два століття в цьому храмі лунає молитва во славу Богу. Й ніякі суспільні колізії, революції та війни не в силі були її зупинити. Десятки священиків вірою й правдою служили тут Богу і людям. Двоє з них - Созонт Савич (у Вичівці служив з 1896 по 1909 рік) та Михайло Максимюк (служив на рубежі 20-30-х років ХХ століття) - прийняли мученицький вінець за віру і церкву й прираховані до лику новомучеників та сповідників віри Христової. Прихожани не лише з Вичівки, а й довколишніх сіл Бутове, Бродниця, Сварицевичі, Зелень, Дібрівськ впродовж багатьох років, ще пішки, торували шлях до благочинної Михайлівської

людям. Й, коли на древній дзвіниці озивався малиновим співом невеличкий дзвін – на очах мирян висипали сльози радості. Від чого плакалось у ту щасну мить – збагнути ніхто не міг. Воля Божа!

Певне, саме з ласки Всевишнього і заклались основи фундаменту Свято-Михайлівського храму 180 років тому поміщиком Скірмунтом. Власним коштом поляк звів у Вичівці православний храм. За припущеннями пошуковців, поміщик будував церкву своїм кріпосним на догоду

жила на канонічність такої будівлі, а прийняла її як важливу необхідність свого існування на Поліссі.

Прихожани та настоятель храму ревно бережуть свою святиню. Впродовж двох останніх років на власні пожертвування обновили зовні фундамент, стіни церкви та дзвіниці. Майстри із Закарпаття оновили розпис храму. Ця копітка праця вагомим колосом лягла в основу нинішнього ювілею.

З цього великого свята мит

років, ще пішки, торували шлях до благодатної Михайлівської церкви, несли сюди свої молитви, помисли, надії, а разом з ними й великодні кошики, вузлики на Спаса. Бо саме ці свята споконвіку позначались у вичівському храмі особливим веле-

шуківців, поміщик будував церкву своїм кріпосним на догоду російському самодержцю, проте не відійшов від західного стилю, бо від традиційних православних храмів вона має істотну відмінність – вівтарем розміщена на захід. Російська церква не зва-

нього ювілею.

З нагоди великого свята митрополит Анатолій привітав усіх прихожан храму Архистратига Михаїла, висловив подяку настоятелю - протиєрею Богдану Шулюку за пастирські труди у ввіреній парафії. З ювілеєм вітали в цей день парафіян і голова районної державної адміністрації Надія Федюшко та Вичівський сільський голова Анатолій Терлецький. Своїми сподіваннями поділився з прихожанами й отець Богдан:

- Кожна людина радіє і дякує Богу за кожен прожитий день, кожен рік, кожне десятиліття. Не одне покоління прихожан пройшло через наш храм, несучи сюди свої молитви у дні радості й у дні скорботи. Тож, сьогоднішній ювілей – во славу нашого храму, як велика вдячність Господу і велике уповання на те, що молитва тут лунатиме впродовж багатьох віків.

Галина ГАВРИЛОВИЧ

